

trykt i Budgettet for 1841, synes mig ikke, at der kan være nogen Tvivl om, at Staten har et fuldkomment Herredømme og Raadighed over dette Fond; thi vel er det sandt, at den Obligation, der oprindeligt er indbetalt af Statskassen, senere er betalt tilbage, men det er ligesaa sandt, at denne Obligation imidlertid havde affødt alle de andre, hvoraf Ordenscapitlets Fond var kommen i Besiddelse, at Riddersnes Tilskud dertil have været høist ubetydelige, og at altsaa Staten paa ingen Maade kan afskrive sig Controllen dermed.

Otterstrøm: Det er for det Første i Anledning af den Deel af Betænkningen, som angaaer en Reform i Postvæsenet, at jeg skal tillade mig nogle Øtringer. Det fortjener at nævnes med Paaskjænnelse, at der i Postvæsenet og det dermed i Forbindelse staaende Befordringsvæsen, er i de sidste Decennier foretaget mange og store Forbedringer, idet ethvert billigt Ønske i Henseende til Postbefordringens Hyppighed og Hurtighed saavel som Befordringsmidlernes Udvidelse og beqvæmere Indretning er med Beredvillighed imødekomet; men saalange det endnu kan siges, at der ikke gives noget Land, hvor endog kun tilnærmelsesviis et Sideslykke til de her i Kongeriget gjældende Portotariffer, kan paavises, troer jeg at noget nær det Vigtigste staaer tilbage. Jeg behøver ikke, mine Herrer, at gøre Dem opmærksom paa de overordentlige Fordele, som en hurtig, sikker og billig Postbefordring medfører i alle Forhold, saavel de aandige som de materielle, og det maa derfor betragtes som en af Samfundets høieste Interesser, ligesom det ogsaa maa ligge i Postvæsenets egen Interesse i pecuniær Henseende, at der snarest muligt skeer en betydelig lettende Forandring i Portobestemmelserne, der saaledes som de nu ere udelukke en ikke ringe Deel af Brevvekslingen fra Posterne, idet Mange, af Hensyn til den høie Porto afholde sig fra at correspondere, hvor de ellers føle Trang dertil, og man desuden ofte kun benytter Posterne, naar der ikke gives andre Leiligheder til Breves og Pakkers Forsendelse; og disse Leiligheder ere ved Befordringsmidlernes Udvidelse tiltagne i høj Grad.

Da jeg imidlertid aldrig har næret nogen Tvivl om, at saavel den høitærede Finantsminister, saaledes som han ogsaa idag har tilkendegivet, som Generalspostdirecteuren, nære Interesse for Postreformens Udførelse, saa skulde jeg efter den Grundsætning, som jeg hidtil under Forhandlingerne her i Thinget har fulgt, ikke have opholdt det ærede Thing med at udtale nogle almindelige Betragtninger, som Enhver kan anfille, og som mange af de Herrer vistnok allerede have anfillet, dersom jeg ikke deels havde en speciel Anledning dertil i nogle Udtryk, der ere indflydte i Betænkningen, og som jeg i det første Dieblif har overseet, og deels kunde ønske at gaae noget videre end det ved Betænkningen er steet. De Udtryk, jeg mener, findes Pag. 64 under Nr. 17 i den Sætning: „at Indførelsen af en eensformig Porto for Breve under en bestemt Vægt med i det Høieste 2 Grader efter Afstanden er at anbefale.“ Jeg frygter nemlig for, at det kunde være til nogen Skade, naar man i Betænkningen har udtalt sig saa bestemt angaaende Reformens Charakter. Vel maa det synes at følge af sig selv, at paa Sagens nærværende Standpunkt ville Spørgsmaal af den Natur ikke kunne afgøres, og det kan heller ikke antages at Thinget, ved at tiltræde hvad derom i Betænkningen er yttret, netop vil sige, at den dertil antydede Maade skulde være Noget, som der ikke maatte afvises fra. Men jeg troer dog, at det havde været det rigtigste, om det var betegnet som Thingets Ønske og Forventning: at en saavidt mulig simpel billig og eensformig Porto for Breve af en bestemt Vægt maatte afløse de nuværende Portotariffer. Det er jo høist rimeligt, at man ved Reformens Iværksættelse vilde tage Hensyn til Data, der ligge nærmere end den Correspondence-Statistik, som kunde lægges til Grund for de tidligere Forslag og som saavidt jeg veed, hvad det sidste Forslag angaaer, er Resultatet af Brevbefordringen i 1847, og at der nu ikke alene vilde blive taget Hensyn til Resultatet af Brevbefordringen i 1849, men maaskee ogsaa i den tilbagelagte Deel af Aaret 1850. Som bekendt blev der fastsat en almindelig Porto af 4 s uden Hensyn til Afstanden indenfor Kongeriget, for militaire Breve, og efter hvad jeg